

Presa militară de marină, un echipaj complet

Anul XVI Nr. 1 (104) 2005

www.fortele-navale.ro

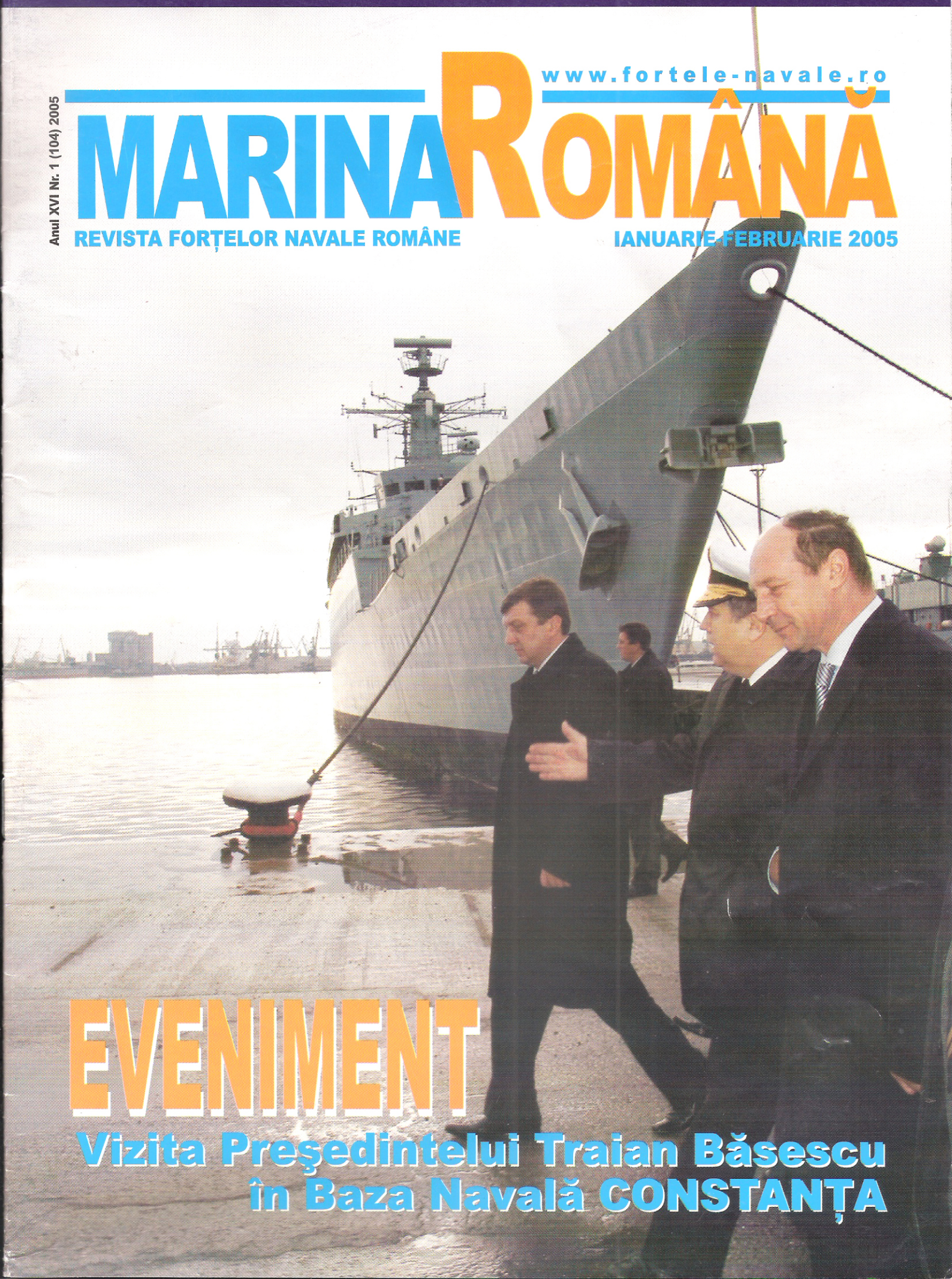
MARINAROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

IANUARIE-FEBRUARIE 2005

EVENTIMENT

Vizita Președintelui Traian Băsescu
în Baza Navală CONSTANȚA

GRUPUL MASS-MEDIA AL FORȚELOR NAVALE

Redactor - șef :
Locotent - comandor
ION BURGHISAN
e-mail: ion.burghisan@fortele-navale.ro

MARINA ROMÂNĂ Revistă fondată în 1990, editată de Statul Major al Forțelor Navale

Secretar de redacție:
Maior Costel SUSANU
e-mail: costel.susanu@fortele-navale.ro

Redactori:
Bogdan DINU
e-mail: redbogdan@yahoo.com
Mihaela SECELEANU
e-mail: mihaela.seceleanu@fortele-navale.ro

Traducere texte:
Anca SÂRBU
Camellia ALIBEC

ADRESA REDACȚIEI:
Hotelul Militar Constanța
B-dul Mamaia Nr.92
0241 - 619539 (redactor - șef)
0241 - 615700/0172 (redacția)
0241 - 619539 (fax)
e-mail : marina_romana@fortele-navale.ro

Se editează 6 numere pe an, cu apariție la
două luni.

NORME DE COLABORARE:
Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează în
tematica revistei. Manuscrisele nu se
înapoiază. Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține în
exclusivitatea autorilor, conform art. 206
CP.

COPYRIGHT:
Este autorizată orice reproducere cu
condiția specificării sursei.

ISSN: 1222-9423
B-00342
Comanda 4620/2005

Tehnoredactarea și tiparul:
Centrul Tehnic-Editorial al Armatei
B.dul Ion Mihalache nr.124-126, București
Tel.: 021-2242634
DTP: **Sorin DOBRE**

Coperta 1: Vizita președintelui
Traian Băsescu la Baza Navală
Mangalia (foto: Ion BURGHISAN)

Coperta 4: Alarmă de
incendiu pe fregata
Mărășești (foto: Codruț
Burdujan)

SUMAR

EVENIMENT

Prima vizită în teritoriu
a Președintelui Traian
Băsescu a avut loc în
Forțele Navale **5**

INSTRUCȚIE

Femei la bord! **8**

Albatrosul (aproape)
gata de drum **12**

DOSAR

Jurnaliștii militari de
marină **16**

Azimut Cultural 22

**Figuri uitate ale
Marinei Militare 24**

CARTUL LIBER 28
Dicționar marinăresc

m@rin@ online 29

O marină modernă, o forță pentru bine

Contraamiral dr. **Gheorghe MARIN**
Şeful Statului Major al Forțelor Navale

La început de mileniu, situația geopolitică globală și implicit, cea regională cunosc transformări profunde, determinate de evoluția unor procese și fenomene de natură militară și nemilitară care au impact atât asupra stării de securitate a statelor, cât și a politicii de protejare și promovare a intereselor naționale ale acestora.

În regiunea Balcanilor și Mării Negre riscurile asimetrice capătă o tot mai mare importanță în condițiile evoluției către un sistem de relații și interdependențe la nivel global. Principala tendință ce se manifestă în zona Mării Negre este ca aceasta să devină o zonă de cooperare, dezvoltare și securitate regională. Relațiile de cooperare se concentrează pe prevenirea și înlăturarea factorilor de risc care ar putea să genereze situații de criză cu efecte nocive asupra stabilității și securității regionale. În acest sens Forțele Navale ale statelor riverane au o contribuție însemnată la promovarea și menținerea păcii în regiune.

Opțiunea pentru o Forță Navală Multirol, capabilă să îndeplinească atât misiuni navale tradiționale cât și misiuni potrivit riscurilor asimetrice a fost determinată de capacitatea actuală a economiei românești de a susține structuri militare reduse, marea diversitate a acțiunilor în care sunt angajate forțele navale, precum și trecerea la tehnologii și echipamente multifuncționale.

Existența unei forțe maritime multinaționale la care participă toate statele riverane Mării Negre constituie o modalitate de transpunere în viață a unora din activitățile de cooperare cum ar fi lupta împotriva pericolului pe mare, protecția vieții umane, protecția mediului. Prin participarea la activitățile din cadrul Grupului Naval BLACKSEAFOR, Forțele Navale Române îndeplinesc misiuni, în principal, cu caracter umanitar și de căutare-salvare. Contribuția Forțelor Navale ale României în domeniul asigurării stabilității regionale poate fi evaluată și prin adoptarea „Documentului privind măsurile de creștere a încrederii și securității în domeniul naval la Marea Neagră” care este rezultatul negocierilor ce au avut loc între toate cele 6 state riverane.

Domeniile identificate pentru contribuția la creșterea încrederii, securității și implicit la menținerea păcii sunt: cooperarea în domeniul naval, efectuarea vizitelor reciproce de către nave aparținând statelor riverane în baze navale, realizarea schimbului de informații în domeniul naval, planificarea și desfășurarea anuală a exercițiilor navale. În același context, se înscrie cooperarea și participarea Forțelor Navale Române la combaterea terorismului naval ori la preîntâmpinarea altor riscuri și amenințări la adresa securității cum ar fi: lupta împotriva crimei organizate, a traficului de droguri, a traficului ilegal de arme precum și a pescuitului ilegal.

Forțele Navale ale României, conform „Doctrinei pentru Operații a Forțelor Navale” pot să acorde asistență autorităților civile naționale sau străine. Asistența umanitară internațională se desfășoară în sprijinul păcii, pentru a reduce consecințele dezastrelor naturale ori a celor produse de om. Aceste acțiuni presupun înlăturarea sau ameliorarea condițiilor care reprezintă o amenințare a vieții și a pierderii proprietății. În acest gen de operații Forțele Navale au participat cu 2 nave la înlăturarea urmărilor produse de cutremurul din TURCIA – în anul 1999 – prin transportul unei grupe și a materialelor necesare pentru a interveni în sprijinul sinistraților.

În cazul dezastrelor naturale sau a apariției unor situații de criză unitățile de nave ale Forțelor Navale Române pot asigura evacuarea populației civile și a personalului necombatant. De asemenea, caracterizate tot ca „acțiuni de bine” sunt și acelea în care Forțele Navale pot asigura prin structurile specializate tratamentul medical de urgență, repararea sau evacuarea structurilor avariate, restaurarea sau construirea de poduri, drumuri și alte obiective. Tot în sprijin umanitar acțiunile Forțelor Navale se pot concentra și asupra măsurilor de salvare a vieților omenești respectiv, sprijinul medical, aprovizionarea cu apă, alimente, îmbrăcăminte, combustibil pentru încălzit, hrană, precum și transportul persoanelor afectate de dezastru.

Forțele Navale pot duce acțiuni militare sau operații atât într-un cadru național cât și într-un cadru internațional, în mod independent – sub conducere națională sau de tip JOINT sub conducerea NATO/UE.

Întreaga gamă de operații/acțiuni navale, indiferent de cadrul național sau internațional în care se desfășoară, vor respecta principiile războiului pe mare, care sunt unice, vor urma prevederile legilor internaționale și vor fi planificate, conduse și desfășurate după proceduri operaționale similare.

Știri din flotă

În perioada 24 - 27 ianuarie a.c., o delegație condusă de șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin, a efectuat o vizită oficială la Comandamentul Naval Aliat, din Napoli, Italia. Programul vizitei a inclus întâlniri cu comandantul Comandamentului Aliat Întrunit, amiralul Michael G. Mullen și cu comandantul Comandamentului Naval Aliat din Napoli, viceamiralul Ferendino Sanfelice di Monteforte. În cadrul vizitei au fost prezentate Centrul Operațional Naval, Centrul de Comunicații și Centrul de Metereologie din cadrul Comandamentului Naval Aliat de la Napoli. (**Lt.cdor. Iuri Covaleov**)

Un pluton din cadrul Batalionului de Infanterie Marină a participat la o tabără de instruire montană în zona Soveja, județul Vrancea în perioada 24 ianuarie - 2 februarie. Infanteriștii marini, comandați de sublocotenentul Dorin Iordache s-au antrenat, alături de militari din cadrul unui batalion din Brăila, în scopul perfecționării deprinderilor practice necesare îndeplinirii unor misiuni specifice în condiții topoclimatice diferite de cele ale litoralului. Antrenamentele, desfășurate atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, au avut ca scop recunoașterea terenului, ședințe de pregătire specifice mediului montan și o ședință de tragere cu armamentul individual. Batalionul de Infanterie Marină

este o structură profesionalizată, aflată în curs de operaționalizare, care a participat la aplicații naționale și internaționale desfășurate pe teritoriul național și în țări membre NATO sau parteneri (Olanda, Portugalia, Polonia, Ucraina), iar de la data de 1 martie a trecut în subordinea Comandamentului Operațional Naval. (**L.B.**)

Joi, 20 ianuarie, la sediul Comandamentului Operațional Naval, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin a participat la o ședință operativă cu ofițeri din conducerea structurilor subordonate SMFN. Ideea de bază a acestui tip de întâlnire este de a scurta traseul informațiilor care circulă pe verticala sistemului și de a prezenta argumentele care stau la baza formulărilor teoretice din ordinele transmise. De asemenea, crește fluenta legăturilor dintre structurile de conducere și cele de execuție prin prezentarea argumentală și nuanțată a problemelor de strictă actualitate. Pe parcursul ședinței s-a subliniat necesitatea aplicării pe

toate planurile a conceptului „lecțiilor învățate” în vederea exploatării experiențelor acumulate atât în activități internaționale, cât și în cele interne. În viitor, ședințele se vor permanentiza la o frecvență lunară, experiența urmând a le elibera de exprimările pur oficiale și a le plasa în segmentul practicii pentru ca problemele să poată fi rezolvate în timp scurt. **(I.B.)**

Biserica Ortodoxă a celebrat, pe 6 ianuarie, Botezul Domnului sau Boboteaza, care marchează sfârșitul sărbătorilor dedicate Crăciunului și Anului Nou. Reprezentanți ai Comandamentului Operațional Naval și altor unități de marină din Constanța au participat la slujbă, alături de oficialitățile administrației publice locale. Credincioșii constănțeni au parcurs traseul pe faleză, până în portul turistic, însoțind cele opt care trase de boi și măgari în care se aflau butoaiele cu apă sfințită, respectând tradiția procesiunilor dobrogene. După încheierea ceremonialului de sfințire a apelor, Î.P.S. Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, și-a îndreptat rugăciunile și către locuitorii celor trei țări asiatice loviți de cumplita catastrofă naturală. Tradiția aruncării celor trei cruci în apa mării a fost respectată și anul acesta, pentru recuperarea lor încumetându-se peste 40 de persoane, majoritatea militari. Scafandrii militari Cristian Nazare, Mihai Comșa și Vasilică Petre au reușit să ajungă primii la cele 3 cruci simbolice, primind binecuvântarea arhiepiscopului. **(C.S.)**

În Monitorul Oficial al României numărul 941/14 octombrie 2004 a fost publicată „Legea privind activitatea hidrografică maritimă”, menită să reglementeze activitatea și cercetările din domeniu. Actul legislativ este structurat pe patru capitole, respectiv Dispoziții generale, Desfășurarea activității hidrografice, Sancțiuni și Dispoziții finale. Cele 22 de articole din lege clarifică multe aspecte neclare și neajunsuri întâmpinate de Direcția Hidrografică Maritimă în activitatea sa de până acum. Conform aricolului 22, legea a intrat în vigoare la data de 14 decembrie 2004, la 60 de zile de la data publicării. În prezent la Direcția Hidrografică Maritimă se așteaptă primirea normelor metodologice de aplicare. În numărul viitor vom reveni cu un material pe această temă. **(B.D.)**

Pe 24 ianuarie, cu ocazia împlinirii a 146 de ani de la Unirea Principatelor Române, la Cercul Militar și Muzeul Marinei Române din Constanța s-au desfășurat manifestări cultural-artistice dedicate evenimentului: simpozioane, expoziții de carte și foto-documentare, spectacole literar-muzicale și proiecții de filme documentar-artistice. La activități au participat elevi și studenți din instituții de învățământ militar și civile din Constanța. **(C.B.)**

Eveniment

Locotenent-comandor **Ion BURGHISAN**

Prima vizită în teritoriu a Președintelui Traian Băsescu a avut loc în Forțele Navale

"MIRCEA" M-A ÎNVĂȚAT SĂ FIU BĂRBAT ADEVĂRAT

„Fiecare avem o istorie și este bine să o păstrăm, nu să ne întoarcem la ea”

Evenimentul cel mai important al lunii ianuarie pentru Constanța, vizita de miercuri, 19 ianuarie a **Președintelui României Traian BĂSESCU** poate fi considerat pentru Forțele Navale unul de căpătâi.

Prima vizită de lucru în teritoriu de la învestirea cu prerogativele celui mai puternic om în stat s-a desfășurat în Forțele Navale. Mai exact, la cele două **simboluri ale transformării și perenității Marinei Române: fregata Regele Ferdinand și nava-școală Mircea.**

The first visit in the field of President Traian Basescu was with the Naval Forces

"MIRCEA" TAUGHT ME HOW TO BE A REAL MAN

The visit of Romania's President Traian Basescu at the two symbols of the transformation and tradition of the Romanian Naval Forces, i.e. "King Ferdinand" frigate and "Mircea" school ship meant a moral support necessary for the Navy at the beginning of the year.

A former captain in the Merchant Marine, Traian Basescu recalled, at the end of his visit, the hard yet pleasant moments spent on board "Mircea" school ship that left a mark on his professional evolution.

Evident, nu întâmplător Președintele Băsescu și-a dorit ca, în prima vizită oficială să se afle la bordul unei nave. Marinăria este domeniul care i-a pus în valoare și i-a definit calitățile de lider. Pe navele comerciale, unde regimul este de multe ori mult mai strict decât în mare parte din unitățile militare, ofițerul de marină civilă și-a dobândit calitățile de conducător, de om responsabil pentru viețile celor din subordine. Iar acum, întoarcerea la locurile și instituțiile care l-au desăvârșit devine firească.

„Cred că orice politician, cât ar fi el de mare, simte nevoia să se întoarcă la locurile de suflet imediat după un succes, iar eu aici m-am născut, aici m-am instruit, Constanța mi-a dat pregătirea, nava Mircea m-a învățat să fiu bărbat adevărat încă de tânăr.”

Vizita a început la fregata **Regele Ferdinand**, nava-amiral a Flotei române, simbol al transformărilor marcante prin care trec în această perioadă Forțele Navale. Până la urcarea la bord, oficiile de gazdă le-a făcut, după cum impune protocolul, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Gheorghe Marin. După trecerea pe schela de acces și ridicarea la catarg a mărcii specifice președinților de stat, gazdă a devenit, în mod firesc, comandantul navei, comandorul Sorin Learschi. De altfel, președintele Băsescu era acomodat cu legile scrise și nescrise ale vieții la bordul navei. La momentul discuțiilor ce au avut loc în cabina comandantului navei, a evitat locul din capul mesei care, conform tradiției marinărești, este întotdeauna al comandantului navei. Actualul președinte își amintește chiar că, pe timpul unei vizite la o navă, consilierii lui Ceaușescu (pe când acesta era președinte) i-au spus despre regula locului comandantului. Trecând peste binecunoscutele ambiții de dictator și acesta a ținut cont de ea.

Pe parcursul vizitei, mai toate explicațiile oferite de comandantul navei, comandorul Sorin Learschi – un veritabil comandant de cursă lungă prin prisma experienței sale – au fost familiare președintelui. Mai puțin cele pur militare, legate de sistemele de armament și folosirea acestuia, dar și în acest caz, președintele țării s-a dovedit a fi la curent cu performanțele și nivelul dotărilor celor mai moderne nave de luptă ale țării noastre.

Evident, diferențele dintre condițiile unei nave de luptă, oricât ar fi de modernă, și a unei nave comerciale sunt diferite. Cu buna dispoziție caracteristică, președintele subliniază pe de o parte ironic, pe de alta realist: „Una dintre problemele marinei militare îl reprezintă spațiul la bord. La **Biruința** doar holul de la intrare în apartament era cât cabina comandantului fregatei. Dar desigur asta nu e o problemă...”

Vizita la fregata **Regele Ferdinand** a fost o oportunitate pentru marinarii militari de a aduce în atenție nevoile generate de procesul de transformare al armatei. Peste doar câteva luni, cea de-a doua fregată de tip 22, **Regina Maria**, va intra în compunerea Forțelor Navale Române, astfel că România, cu trei fregate, va putea răspunde mai multor solicitări ale Alianței atât în Marea Neagră cât și oriunde altundeva în lume.

Pentru a atinge un nivel de pregătire corespunzător dotării, este nevoie de sprijin financiar în vederea asigurării resurselor.

Înainte de a coborî de pe „mândria flotei militare”, **Regele Ferdinand**, președintele Traian Băsescu a semnat în cartea de onoare a navei, declarând că, având în vedere circumstanțele și legătura sa puternică cu marea, este prima și ultima oară când semnează „**Președintele României, comandant de cursă lungă Traian Băsescu**”.

Următorul obiectiv, nava-școală **Mircea**, o navă emblematică, o navă la bordul căreia dacă ai pășit măcar o dată, nu o vei uita toată viața. Cu atât mai mult dacă traiul la bordul ei ți-a ghidat pașii în carieră. Cu mândria specifică elitistei caste a marinarii române, președintele Traian Băsescu, fost comandant de cursă lungă, dar și fost student al Institutului de Marină rememorează clipele cele mai grele, devenite după atâta vreme și cele mai plăcute.

Sunt la bordul unei nave care,
poate forța ei trebuie să fie un mijloc
pentru forța României în Marea Neagră
Dorim sănătate Comandantului
și echipajului său.

Președintele României,
OLC Traian Băsescu
Jule 19.1.2005

Jurnal de viitor președinte al țării

Exact acum 30 de ani, în 1974, făceam marșul de instrucție la bordul navei-școală **Mircea** ca student al anului II pe relația Constanța – Alexandria – Beirut. În plan era și Limassol, dar s-au produs incidentele din Cipru și s-a sistat acest port.

A fost o experiență extraordinară care ne-a arătat ce putem, ne-a relevat propriile limite. Îmi amintesc chiar cu plăcere că n-a fost noapte în care să nu urcăm până în vârful catargului și să coborâm. Un fost comandant, Moisuc, avea pasiunea ca după miezul nopții să dea alarmă și să ne trimită în arboradă. O făceam cu plăcere și în joacă, și pe vreme bună și pe furtună și cred că **acestei nave îi datorez în primul rând partea din mine care mi-a arătat că nimic nu este imposibil.**

Serviciul meu a fost la **rândunică**. Lăsam și coboram vela pentru că scopul acestor marșuri de pregătire era ca studenții să învețe partea grea a marinăriei, partea clasică, nu cea care se face prin satelit. Am învățat partea care se face cu mult curaj și cu determinare, cu sentimentul că dacă tu nu poți ajunge în vârful catargului la ora unu noaptea și chiar în condiții grele, înseamnă că nu ești bun pentru meseria ta.

Alegerea Forțelor Navale Române ca destinație a primei vizite prezidențiale dă speranțe marinarii române. Ei au nevoie atât de susținere morală cât și de suport logistic și financiar

susținut pentru a putea pune în valoare achizițiile recente de fregate. Prima parte a fost realizată încă din primele zile ale anului, căci un suport moral mai consistent decât prezența Președintelui țării în rândurile lor, la chiar prima vizită de lucru în teritoriu nu credem că se putea. Partea a doua, legată mult mai puternic de numărul zerourilor din buget este cuprinsă în planuri și strategii. Cert este că, odată cu ieșirea din Marea Neagră și integrarea fregatei **Regele Ferdinand** într-o grupare navală a NATO, departe de granițele noastre maritime, România își va valorifica mult mai bine potențialul maritim. Pavilionul tricolor arborat pe apele Mediteranei va aminti mai-marilor lumii că România există pe harta Europei, are deschidere la mare și, mai mult, ocupă o poziție geostrategică de importanță majoră pentru deschiderea NATO și a Uniunii Europene spre est.

Femei la bord!

Începutul acestui mileniu este marcat de creșterea rolului femeii și de lărgirea sferei sale de activitate inclusiv în acele medii și profesii considerate multă vreme apanajul bărbaților. Ordonanța Guvernamentală 137/31.08.2000 urmărește prevenirea și sancționarea oricărei forme de discriminare. Cum ideea că femeile n-au ce căuta în Armată este una preconcepută și se încadrează în concepția de discriminare, Ministerul Apărării Naționale a trebuit să gândească o strategie de a elimina diferențierile dintre sexe. În consecință, experții armatei în resurse umane au pus la cale un sistem în care singurul lucru care contează este valoarea candidatului care susține examen pentru o anumită formă de învățământ militar, iar fetele nu vor mai avea locuri speciale. Astfel, armata, recunoscută prin conservatorismul ei, și-a deschis porțile în vederea accesului femeilor în structurile sale.

WOMEN ON BOARD

The beginning of the millennium meant an increase in the importance of women's role and an enhancement of their fields of activity including those domains and professions that had been regarded as men's privilege for a long time.

Romanian Government's Decree no. 137/31 August 2000 is on the prevention and punishment of any type of discrimination. As there is a false idea that women are not supposed to join the Army and this really is a form of discrimination, the Ministry of National Defense had to develop a policy in order to eliminate sex differentiation. Consequently, the experts on human resources developed a system where candidates to military higher education are appraised for their value, hence girls will no longer benefit from special seats. Therefore, the Army, well-known for its conservatism, has opened its gates to let women into its structures.

Dacă, până nu demult în mediul militar personalul feminin se regăsea, în general, în funcții administrative, iată că acum femeia a reușit să pătrundă în lumea bărbaților și să aibă acces la toate specialitățile militare. În urmă cu trei ani, pentru prima dată pe porțile Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale păseau nu doar candidați la titlul de maestru militar ci și **candidate**, care erau convinse că pot face față la fel de bine ca și colegii lor acestei meserii, nu tocmai ușoare. După o perioadă de pregătire teoretică și practică de specialitate, iată că prima generație de maiștri, printre care se află și 25 de fete, a ieșit, în toamna anului trecut, de pe băncile școlii fiind încadrate, ca și băieții, la unități luptătoare. Curiozitatea noastră în ceea ce privește adaptarea a fost mare, cu atât mai mult cu cât, în urmă cu ceva timp, mulți își exprimau scepticismul în ceea ce privește prezența fetelor la bordul navelor militare. De aceea, am stat de vorbă cu câteva dintre proaspetele componente ale corpului maiștrilor militari, dar și cu colegi și șefi ai lor și nu mică ne-a fost mirarea să aflăm că lucrurile stau mai bine decât ne așteptam.

Majoritatea bărbaților de la bordul navelor militare au început să se obișnuiască și să accepte că trebuie să se poarte de pe poziții egale atunci când este vorba despre promovarea profesională, învingându-și această tară de mentalitate și privind ca pe o chestiune firească accesul femeilor în specialități care, până mai ieri, păreau a fi destinate doar lor, bărbaților. La urma urmei ele sunt specialiști la bord și au urmat aceeași școală ca și colegii lor.

Lidia BANU, maestru militar clasa a V-a, la Dg.M.25

Am fost surprinsă să constat că echipajul navei la care am fost repartizată m-a primit foarte bine. Cred că pentru ei a fost mai greu decât pentru mine, dar, ceea ce a fost mai dificil, în ceea ce privește acomodarea, a trecut. Mi s-a acordat toată încrederea, nu am fost privită nici o clipă cu suspiciunea că nu aș cunoaște ceea ce am de făcut.

Cum sunt condițiile pe care le-ai găsit la navă?

Nouă, personalului feminin, ne-au fost create condiții de viață mult mai bune decât celorlalți colegi ai noștri, maiștrii militari. Noi suntem cazate în spații care altfel ar fi fost ale ofițerilor, beneficiind în acest fel de intimitate.

Cum te simți printre colegii tăi, având în vedere că ești singura fată de la bordul dragorului maritim?

Gabriela IONICĂ, maestru militar clasa a V-a, la Dg.M.30

Mie nu mi se pare nimic ciudat. Am absolvit o școală militară unde am avut foarte mulți colegi, băieți. Știam încă de atunci că vom face parte dintr-un echipaj preponderent masculin. Cred că adaptarea s-a realizat mai ușor pentru noi fetele decât pentru băieții din echipaj. La început nu știau cum să se comporte cu mine. Și acum mai au câteva rețineri când mă aflu în preajma lor dar nu m-am simțit niciodată dată la o parte. Este vorba de limbaj și de felul de a fi al fiecăruia.

Gabriela ARSENIE maestru militar clasa a V-a

Am reușit să mă adaptez destul de repede cu viața la nave și printre atâția bărbați. Mă consider o norocoasă pentru că nu am nici rău de mare, spre deosebire de unii dintre colegii mei bărbați, ceea ce m-a ajutat să fac față cu brio solicitărilor.

Femeile vor să fie puse pe picior de egalitate cu bărbații dar în același timp au nevoi speciale, au nevoie de intimitate, de condiții aparte pentru a-și dezvolta carierele, iar acest lucru devine greoi atunci când, la nave, nu există spații special create pentru găzduirea personalului feminin, totul fiind folosit, până în prezent, la comun.

Sunteți pregătiți să primiți și alte fete?

Cpt. Florin BĂDICĂ, ofițer secund dragorul maritim 29

Am fi chiar foarte bucuroși să îmbogățim echipajul și cu alte fete, dar la dragoarele maritime este ceva mai greu. Spațiile de locuit lasă de dorit pentru că majoritatea sunt spații de locuit în comun.

Există o cabină care ar putea găzdui încă două fete, dar mai mult de trei fete la bord ar impune modificarea compartimentajului navei, ceea ce este imposibil.

Asp.Codrin MISARĂȘ, cdt. SL3 Dg.M.30

La navele noastre militare nu există condiții special create pentru personalul feminin. Fetelor le trebuie compartiment separat, cu baie separată, ceea ce la noi nu există. Cu câteva sacrificii le-am eliberat cabine și le-am cazat pe ele, însă acest lucru nu este normal și pentru ca un echipaj să aibă fete trebuie compartimente speciale.

Se pare că deși la început perspectiva prezenței personalului feminin la bordul navelor militare era de neconceput, acum lucrurile stau ceva mai bine. În ciuda condițiilor de viață de la bord membrii echipajelor au depus eforturi de adaptare primindu-le așa cum se cuvine. La rândul lor, fetele au adus schimbări majore în comportamentul și mentalitatea marinarilor.

Ce schimbări s-au produs odată cu prezența fetelor la bord?

Cpt. Florin BĂDICĂ, ofițer secund Dg.M.29.

Pot să afirm că s-au schimbat foarte multe din momentul în care o fată a devenit membră a echipajului nostru. M-am bucurat să constat că a venit din școală cu un bagaj de cunoștințe foarte bogat în ceea ce privește specialitatea ei, este încadrată pe funcția de șef stație hidrolocație, are o capacitate de învățare foarte bună, și datorită faptului că își desfășoară activitatea numai printre bărbați, are un spirit de competiție ridicat, care a ridicat și spiritul de competiție al echipajului. Din alt punct de vedere a impus o cizelare a limbajului tipic bărbătesc în anumite situații la bord, fiind o fire activă și aflându-se mereu printre maiștri la majoritatea activităților. S-a străduit să acumuleze foarte multe cunoștințe, nu numai pe linie de specialitate, ci și de marinărie în general pentru a evita tachinările. S-a acomodat foarte bine chiar și pe timpul ieșirilor pe mare. Prima ieșire a fost ceva mai grea. Avea rău de mare, dar totul a trecut cu bine și de atunci nu au mai existat probleme.

M.m. I Cristian MODOROIU, cdt. grup hidrolocație Corveta 263

De când echipajul nostru s-a îmbogățit cu o fată pot spune că am rămas surprins de cunoștințele pe care le deținea și de dorința de a-și însuși cât mai multe despre tehnica de la bord. Și chiar dacă din punct de vedere fizic nu se pot compara cu bărbații ea este ambițioasă, perseverentă și de multe ori își face datoria mai bine decât colegii ei.

Asp. Codrin MISARĂȘ cdt. Serviciu de luptă Dg.M.30

În condițiile în care un echipaj este format numai din bărbați, există tendința de a degrada limbajul. În momentul în care apare o fată, vrei nu vrei trebuie să te controlezi și să îți cizelezi modul de exprimare pentru că fetele sunt mai delicate și noi trebuie să ne adaptăm după ele.

Este firesc să mai existe încă rețineri și de o parte și de cealaltă. Marinarii militari încă mai oscilează între a-și proteja colegele și a le lăsa să se lovească de greutățile inerente oricărui început. Însă, chiar dacă atitudinea lor tinde să fie mai ocrotitoare nu înseamnă că se fac excepții de la regulă în ceea ce privește datoria oricărui membru de la bord. Fiecare are rolul său și trebuie să știe când și cum să acționeze.

Există tendința, din partea colegilor voștri de a vă proteja?

Gabriela ARSENIE maistru militar clasa a V-a

Cred că da. Sinceră să fiu eu m-am simțit protejată. Nu în sensul de a-mi fi preluate atribuțiunile, dar nu sunt la fel de milităroși așa cum sunt cu colegii mei de promoție. Sunt mai respectuoși, au grijă cum se comportă în preajma mea și își controlează limbajul. Mă simt protejată în cadrul echipajului.

Monica VRABIE maistru militar clasa a V-a

Dacă există vreo tendință de protejare atunci cu siguranță nu este din punct de vedere profesional. Fiecare își face datoria așa cum știe mai bine. Dar există și solidaritate; dacă avem nevoie unul de celălalt atunci se aplică principiul toți pentru unul, unul pentru toți. Suntem ca o familie mare. Noi încercăm să demonstrăm că și femeile pot fi la fel de capabile ca și bărbații. Și noi putem să deținem cunoștințele pe care le au ei, poate chiar să fim mai buni decât ei uneori.

Carmen SIMIUC maistru militar clasa a V-a

Suntem tratate ca orice membru al echipajului; cu toții suntem colegi și totodată o mare familie. Suntem conștiente că din punct de vedere fizic nu ne putem compara cu colegii noștri, dar ne cunoaștem meseria, mai avem încă de învățat și facem tot posibilul să asimilăm cât mai repede și cât mai mult de la cei mai buni.

Lt. cdor. Emanuel PARASCHIV, cdt. Dg.M.25

La bord fiecare își face meseria, indiferent de situație. Nu avem timp și nu poate nimeni să le preia fetelor atribuțiunile pentru a le proteja. Cred că nici ele nu ar fi de acord. Fetele sunt bine pregătite și știu ce au de făcut, noi urmând doar să le ajutăm, ca de altfel pe toți cei din promoție, să pună în practică, cât mai bine, ceea ce au învățat în școală.

Așadar, deși mai sunt încă eforturi de făcut, totul pare să intre în normal. Fetele sunt încadrate la bordul navelor de aproximativ 5 luni, iar greul abia acum începe. Pe de altă parte navele noastre sunt în continuare nepregătite total pentru primirea personalului feminin la bord. Dar cu siguranță și aceste probleme vor fi rezolvate în viitorul apropiat. Important este că prin tenacitate și ambiție fetele au reușit să se impună și, mai ales să înlăture prejudecățile legate de prezențele feminine la bordul navelor militare.

Nava școală de transport strategic

Bogdan DINU

Albatrosul (aproape) gata de drum

Una din direcțiile în care este orientat în prezent suportul logistic al Forțelor Navale se referă la realizarea transporturilor strategice cu nava *Albatros*, revitalizată. Implicarea Armatei Române cu trupe în diferite teatre de operațiuni, unele aflate la distanțe considerabile de țară, cum este cazul Irakului sau Afganistanului, face necesară proiectarea, prin forțe proprii, nu numai a efectivelor dar și a tehnicii și logisticii. Deși catalogate drept o „marină mică” (ceea ce este adevărat) Forțele Navale au în dotare o navă care îndeplinește astfel de misiuni.

A school ship for strategic transport *The “Albatros” (almost) on her way*

The current orientation of the logistic support of the Naval Forces aims at strategic transports with the overhauled ship “Albatros”. The involvement of the Romanian Army with troops sent to various remote operation fields such as Iraq or Afghanistan requires its own resources in terms of effective forces as well as technique and logistics. Though the Romanian Naval Forces are regarded as a “small navy” (which is true), they own a ship to accomplish this kind of missions.

De la cargoul *Dej* la *NST Albatros*

NST Albatros este vechiul cargou *Dej*, lansat la apă în 1977 la Șantierul Naval Brăila, exploatată până în anul 1992 de Navrom Constanța și donată în același an Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru a fi folosită ca navă școală de către studenții Facultății de Marină Civilă. După trei ani petrecuți la Șantierul Naval Galați pentru reparații medii în vederea reclasificării și amenajării ca navă-școală, *Albatrosul* a acostat în portul militar în luna august 1995. Până în anul 2001 la bordul navei au efectuat practica studenții Facultății de Marină Civilă dar *NST Albatrosul* a participat și la exerciții

multinaționale cum ar fi Rescue Eagle 97, Cooperative Partner 98 sau Ellipse Bravo 2000. În perioada 2001-2002, după reobținerea clasei de la Registrul Naval Român și sub managementul CNM Petromin SA nava a efectuat zece voiaje internaționale având la bord cinci serii de studenți din anul IV ai Facultății de Marină Civilă. În scurta sa istorie *NST Albatros* a efectuat și misiuni de transport strategic cum a fost cea din anul 2003 (iulie-noiembrie) din Golful Persic când a transportat tehnică militară și echipamente (mai exact, o parte din tehnica companiei de geniu din Irak) în folosul Ministerului Apărării Naționale.

NST Albatros, ianuarie 2005

Din nefericire, de la revenirea din această misiune (noiembrie 2003) și până în prezent nava a rămas la cheu. Unele defecțiuni tehnice și necesitatea obținerii reclasificării navei (datorită desființării Registrului Naval Român în prezent aceste operațiuni se execută cu Registrul Naval Rus) au ținut *Albatrosul* departe de mare. Legat de regimul juridic al navei sunt necesare câteva precizări. Proprietarul navei, sau armatorul este Academia Navală „Mircea cel Bătrân” dar *Albatrosul* nu este o navă militară și nu are regimul unei nave militare. Ca urmare, pentru a naviga trebuie să parcurgă toate procedurile de clasificare ale registrului naval ca oricare altă navă comercială. În prezent există un contract de reparații și reclasificare încheiat cu firma Octogon Shipping Management. Și mai este necesară ulterior existența unui contract de management cu o firmă care să se ocupe de exploatarea comercială a navei, atunci când aceasta nu efectuează transporturi strategice în folosul Ministerului Apărării Naționale sau chiar ale aliaților noștri. Se estimează finalizarea lucrărilor de reclasificare și implicit, operaționalizarea navei la sfârșitul lunii martie 2005 când nava va fi aptă pentru îndeplinirea misiunilor internaționale ordonate.

Reparații și reclasificări

În vederea revitalizării, nava a fost deja anul trecut, într-o primă etapă, în Șantierul Naval Constanța pentru unele reparații. De la căpitan-comandorul Nicolae Giuglea, șeful de stat-major al Divizionului de Nave Școală și mai ales de la comandantul navei, căpitan-comandorul Marius Ștefan am aflat că nava a fost andocată, s-au efectuat lucrări la motorul principal, au fost scoase vechile diesel generatoare și s-au efectuat lucrările clasice la corpul navei, sablarea și vopsirea. Griul naval a fost înlocuit de culoarea albastru până la linia de plutire. Până la sfârșitul lunii martie urmează ca nava să fie urcată din nou pe doc pentru decuparea bordajului și amplasarea noilor

motoare diesel generatoare precum și finalizarea lucrărilor de reparații la macarale, instalațiile de stins incendiu sau instalația de aer comprimat. Chiar în momentul documentării noastre mai multe echipe de muncitori efectuau reparații în diferite colțuri ale navei. Căpitan-comandor Ștefan Hanu, șef mecanic: „În prezent pe toată nava se desfășoară, conform contractului lucrări de mare anvergură. Sunt foarte mulțumit de stadiul lucrărilor, toate fazele de reparații sunt în grafic. Echipajul este angrenat în supravegherea lucrărilor și, de asemenea, execută lucrări suplimentare cu mijloacele bordului în ideea scurtării timpului de reparații a navei. Prin aducerea la

parametrii calitativi superiori sunt convins că nava își va îndeplini mai bine și mai repede misiunea.”

În cazul *NST Albatros* operaționalizarea înseamnă practic obținerea clasificării navei (iar aceasta, evident, nu se poate obține fără finalizarea tuturor reparațiilor și verificărilor). După încheierea tuturor actelor și formalităților *NST Albatros* ar putea pleca în misiune înainte de începutul verii.

Un echipaj de cursă lungă

Echipajul este unul mixt, format atât din cadre militare cât și din angajați civili, toți brevetați, deoarece este relativ dificil să găsești în Forțele Navale oameni cu anumite specializări specifice marinei comerciale. Deși este redus în prezent, echipajul navei urmează să fie completat până la plecarea în misiune. Evident, viața la bordul *Albatrosului* este diferită de cea de la bordul navelor noastre militare, atât datorită duratei voajelor cât și condițiilor întâlnite pe mările lumii. Maistrul militar II Nicolae Andreescu, timonier: *„Se muncește mai mult, se navigă mai mult, se văd mai multe porturi. La noi se încarcă și se descarcă marfă și nu uitați că noi acționăm și ca militari ai Forțelor Navale dar și ca marinari pe o navă comercială. Nu am crezut, dar pot să spun acum că viața la bord este mai grea decât cea de pe o navă militară care stă mai mult în port, mai ales că în ultimul voiaj am acționat în*

Oceanul Indian și Golful Persic unde am prins și călduri de 60 de grade iar durata voiajului a fost de opt luni și jumătate. Dar asta este viața „lupilor de mare”!”

Cu toate că poate transporta orice tip de marfă, în magazine sau pe punte, în ceea ce privește transportul de persoane acesta este limitat. În cazul în care este utilizată ca navă școală *Albatrosul* nu poate lua la bord mai mult de 44 de persoane, care reprezintă maximul pentru bărcile de salvare – conform cerințelor SOLAS (Convenția privind salvarea vieții pe mare), respectiv echipajul, minim 18-20 de persoane și încă 26, studenți sau personal auxiliar. Dacă se depășește acest număr nava este considerată pasager și condițiile impuse de registru sunt mult mai dure.

Aflat de peste un deceniu la bord, comandantul navei (din august 2003) căpitan-comandorul Marius Ștefan, în prezent singurul ofițer activ din Forțele Navale brevetat comandant de cursă lungă, este optimist în privința viitorului: *„Cred că în timp NST Albatros a contribuit la menținerea Facultății de Marină Civilă la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, mai ales după ce Universitatea Maritimă Constanța nu a mai putut folosi nava școală Neptun, prin posibilitatea efectuării practicii studenților la bord. În ultimii zece ani aproape toți studenții de la Facultatea de Marină Civilă ai Academiei Navale au trecut pe la bord, fie în practica de vară, fie în voiajele internaționale în perioada 2001-2003. Dar cred că adevărata justificare a navei se poate vedea în prezent, prin executarea de misiuni de transport strategic. Ca orice marinar, îmi doresc ca nava să fie gata de marș cât mai repede și să avem cât mai multe voiaje internaționale fără probleme.”*

NST Albatros

Caracteristici tehnice

Lungime maximă – 130,26 metri; lăţime – 17,70 metri; pescaj minim (nava goală) – 5,80 metri; pescaj maxim (nava încărcată) – 8,10 metri; înălţimea de construcţie (de la chilă la puntea principală) – 10,20 metri; înălţimea maximă (de la chilă la terminarea catarg) – 36 metri; viteza maximă – 12 noduri; viteza de croazieră – 10 noduri; deplasament navă goală – 3638, 6 tone; deadweight – 8703,7 tone; deplasament navă încărcată – 12342,3 tone; tonaj registru brut – 6015 tone; tonaj registru nett – 3535 tone; capacităţi tancuri – combustibil marin greu (păcură) 563,77 tone, motorină – 259,77 tone, uleiuri diferite – 39,30 tone, apă dulce (potabilă şi tehnică) – 207,80 tone; două bărci de

salvare capacitate 44 de persoane, şapte plute de salvare cu capacitatea de 20 de persoane; două scări de bord cu acţionare electrică; un motor principal tip Sulzer – 5RD68 (5 cilindri) de 6100 CP; trei motoare auxiliare (D:G:-uri); încărcătură utilă = deadweight-rezerve 100% = 8703,7-1091= 7612,7 tone (încărcătura utilă poate creşte prin scăderea rezervelor); rezerve 100% = 1091 tone (564 tone combustibil marin greu + 260 tone motorină + 39 tone ulei + 208 tone apă + 15 tone provizii + 5 tone bagaje); volum total magazii marfă – 11204,8 metri cubi; nava este dotată cu patru macarale de bord ce au capacitatea maximă de încărcare de 5 tone forţă; magazile navei sunt structurate pe două nivele, paiol şi coridor. Pentru încărcare la nivel inferior (paiol) se scot bocaportii şi minginiile de la nivelul superior (coridor). De asemenea se pot încărca pe punte cherestea sau alte mărfuri pe riscul încărcătorului, cu un amaraj corespunzător; 32 cabine echipaj, 80 de cuşete în cabine; personal maxim ambarcat pe navă – 44 de persoane.

Jurnaliștii militari de marină

Maior **Costel SUSANU**

Un echipaj complet

Adăugăm, anul acesta, tradiției centenare a presei de marină, 15 ani de istorie recentă. Înființarea revistei MARINA ROMÂNĂ, în 1990 și a redacției radio-TV SCUTUL DOBROGEI, în 1991 au fost expresia limpede a necesității formării și consolidării unor suporturi mediatice prin care marina să-și facă publice obiectivele și mijloacele prin care înțelege să le îndeplinească sau să-și proiecteze către societate aspirațiile.

Atât revista MARINA ROMÂNĂ cât și emisiunile radio-TV SCUTUL DOBROGEI au imortalizat evoluția spectaculoasă a Forțelor Navale, din 1990 până în prezent. Cu contradicții și succese, cu neliniști și speranțe. De la participarea marinarilor militari în Revoluția din Decembrie 1989, la profesionalizarea completă a efectivelor, de la dureroasele desființări ale unităților de nave care nu-și mai regăseau locul în noile misiuni, la sosirea în portul Constanța a fregatei tip 22 *Regele Ferdinand*, de la lansarea programului-cadru al Parteneriatului pentru Pace, la integrarea cu drepturi depline în Alianța Nord-Atlantică.

Interesul publicului larg pentru subiectele abordate de jurnaliștii militari de marină este pe măsura ineditului și spectaculozității domeniului și se particularizează în numeroasele solicitări de informare și documentare pe care editorul – Statul Major al Forțelor Navale – sau redacția Grupului Mass-Media le primesc permanent din partea unui public foarte eterogen: ofițeri activi și în rezervă, veterani de război, diplomați străini militari și civili, pasionați de marină din toată țara și din străinătate.

Trustul de Presă al Ministerului Apărării Naționale a editat anul trecut, sub titlul *Arma de care aveți nevoie*, o antologie a jurnaliștilor militari (1990-2004) care au lucrat în presa militară centrală scrisă. Apărută în contextul împlinirii a 145 de ani de la apariția primului număr al ziarului *Observatorul Militar*, lucrarea este inedită și valoroasă prin faptul că afirmă răspicat rolul important pe care presa militară și-l conservă de mai bine de 145 de ani, prezentându-i și pe cei care și-au asumat, în anumite intervale ale carierei lor, această misiune.

Considerăm utilă o *addenda* la această lucrare, justificată de tradiția centenară a presei de marină și de modul în care aceasta a reușit să se dezvolte și să se individualizeze în ultimii 15 ani.

Vi-i prezentăm, aşadar, în paginile care urmează pe protagoniștii celor 15 ani de activitate în slujba presei militare de marină, pe oamenii din spatele semnăturilor sau genericelor, care s-au străduit să contureze imaginea Forțelor Navale Române și să vă informeze cu luciditatea știrii, să vă introducă în atmosferă prin cursivitatea reportajului sau să vă îndemne la reflecție prin emoția eseului.

Pentru cine scriem?

Cine sunt cei care ne citesc? Cine se află în spatele formulei „publicul țintă”? Ne ridicăm la așteptările și exigențele cititorilor noștri fideli? Suntem relevanți în ceea ce facem? Cât de importantă este recunoșterea muncii noastre? Trebuie să admitem că sunt întrebări pe care și le-a pus orice ziarist, din presa militară sau civilă. Cine neagă că nu a fost încercat niciodată de astfel de întrebări fie minte (din cinism și blazare) fie și-a greșit profesia. Orice ruptură cu realitatea și izolarea față de cititori este fatală. În presa civilă, dar și în cea militară. Adevăr valabil pentru cei care realizează acest lucru și nu îl confundă cu programul de opt ore de la birou.

Ritmul transformărilor din Armată, inclusiv din Forțele Navale, s-a accelerat în ultimul an. Structuri, unități, nave, birouri, mentalități, stări de spirit, și chiar oameni au dispărut, s-au redus drastic ori ... s-au adaptat. Grupul Mass-Media al Forțelor Navale a încercat să țină pasul cu toate aceste transformări, chiar dacă denumirea, oficială și impunătoare, nu mai corespunde integral realității pentru că transformările au afectat și presa militară. Astfel, într-o lume - și includ aici și presa militară, pentru că nu poate evolua separat de sistemul militar - dominată de „întâietăți” de tot felul, direcții și chiar o oarecare „agresivitate” (determinată probabil de instinctul de supraviețuire, în condițiile în care resursele sunt tot mai limitate iar structurile se reduc permanent până la dispariție) cantonarea pe mai departe în zona discreției ajunge să se transforme, dacă nu într-un act de sinucidere, cel puțin într-unul de fatalism în așteptarea dispariției. Urmărind acest raționament, trebuie să răspundem anumitor întrebări, pentru că cititorii noștri au dreptul să afle cine sunt și ce fac cei din spatele semnăturilor. Câte ceva ați putut afla din numărul 100 al revistei noastre, unde și poza de grup crea impresia (falsă, din păcate) a unui colectiv numeros. De atunci s-a mai redus și nu știm dacă procesul s-a încheiat. Cititorii noștri trebuie să afle că fiecare dintre noi, atunci când pleacă în documentare, trebuie să fie redactor, reporter, fotograf și uneori, unii dintre noi chiar și cameramani. Jurnalistul universal nu există, chiar dacă unii din Armată continuă să creadă asta, iar scrisul la „trei mâini” adică folosirea aceluiași text pentru revistă, televiziune sau radio nu se practică decât cu riscul unor rezultate neprofesioniste.

Epoca romantică în care căram cu brațele revista la poștă sau cu geamantanul la București a apus. A rămas însă birocrăția difuzării, tabelele de repartizare, documentația de contractare, dotarea precară, în condițiile în care au dispărut fotografii, corectorii, redactorii, administratorii iar pentru orice coleg de breaslă care știe cum funcționează o redacție nu mai este nevoie de detalii. Fiecare dintre noi trebuie să realizeze materiale de presă scrise, de televiziune și radio, să fie realizator de emisiune, cap limpede, să dea bun de tipar sau să fie realizator la radio. Pe bună dreptate, un coleg din București ne întreba: „Cum reușiți?” Îi răspundem acum: greu, uneori făcând compromisuri și visând la resursele și mijloacele pe care le au alte structuri din presa militară. Și cu mulțumirea că revista Marina Română se aliniază unei presei moderne reușind, în ciuda unor sincope, să reunească o mică comunitate și să țină trează ideea de Marină. De unde ne vin recunoașterile? Din unele locuri de unde nu ne-am așteptat. Din țară, de la oameni îndrăgostiți de marină, din străinătate chiar, de la atașatii militari străini (mulți dintre ei surprinși sincer de calitatea revistei și de faptul că Forțele Navale editează o astfel de publicație), de la colegii de breaslă, de la marinarii de la nave.

Pentru cine scriem? Scriem pentru Forțele Navale, editorul nostru și, într-un sens mai larg, pentru ideea de Marină. Scriem pentru toți ofițerii și maiștrii militari din Forțele Navale care continuă să creadă în meseria pe care și-au ales-o. Mai scriem pentru militarul angajat cu contract (cel care a înlocuit militarul în termen din Forțele Navale) care ne-a trecut timid pragul redacției pentru a ne cere o revistă. O revistă unde el, colegii lui, unitatea sau nava apăreau ca personaje, individuale sau colective. O pagină sau poate doar un rând din istoria Forțelor Navale rămâne imortalizată în acea revistă, marcând în destinul fiecăruia trecerea prin Marină, pentru ei și pentru familiile lor. Faptul că Forțele Navale reușesc acest lucru prin intermediul revistei Marina Română rămâne una din satisfacțiile noastre profesionale. Una din marile insatisfacții rămâne eșecul, determinat de birocrăție și dezinteres, în realizarea unui sistem de abonamente.

Pentru cine mai scriem? Scriem pentru oameni precum Paul Ionescu din Galați care a ținut (în ciuda mijloacelor materiale limitate) să se învoiască de la serviciu pentru a asista la venirea fregatei *Regele Ferdinand* în portul Constanța. Mai scriem pentru Dumitru Popa din Tâlmăciu, județul Sibiu, un alt îndrăgostit de marină pentru care aparițiile revistei noastre sunt momente de sărbătoare și care este alături de noi de peste un deceniu. Scriem pentru bătrânii veterani ai ultimei conflagrații mondiale, atâția câți au mai rămas, fie la București la Careul Marinarilor, fie risipiți prin alte orașe ale țării. Scriem pentru marinarii aflați acum în rezervă, la pensie, și pentru care revista rămâne de multe ori singura sursă de informație despre Marină. Nu în ultimul rând, oricât ar părea de ciudat, scriem chiar pentru colaboratorii noștri, pentru perseverența și încurajările lor. Pentru oameni ca Mariana Păvăloiu, care crede sincer în Marină și revistă.

Dar mai ales scriem pentru toți cititorii noștri care nu ajung la redacție să ne cunoască. Fără ei renunțările și compromisurile ne-ar fi copleșit. Tuturor, un an bun.

COSTEL SUSANU

Născut în 18 august 1967, Tudor Vladimirescu, jud. Galați.

Studii: Liceul Militar *Dimitrie Cantemir* (Breaza, 1985); Școala Militară de Ofițeri Activi *Nicolae Bălcescu*, arma infanterie (Sibiu, 1988); Licențiat în psihologie și sociologie al Facultății de Psihologie și Științele Educației (Universitatea București, 2000); curs postuniversitar de comunicare și relații publice, Colegiul de Comandă și Stat Major, Academia de Înalte Studii Militare (București, 2002).

Funcții: comandant pluton la Regimentul 36 Infanterie Moto *Vasile Lupu* (1988-1990); comandant pluton elevi la Liceul Militar de Marină *Alexandru Ioan Cuza* (1990-1995); redactor, secretar de redacție la revista *Marina Română* (1995-2002); redactor, secretar de redacție la Grupul Mass Media al Forțelor Navale (din 2002).

Activitate publicistică: articole publicate în ziare și reviste locale și centrale pe teme de marină și psiho-sociologie militară; comunicări științifice susținute la conferințe și simpozioane pe teme de psihosociologie militară; *Riscurile vulnerabilității informaționale*, publicată în *Psihologia luptătorului* (Ed. Militară, 2003); membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România (1997)

În prezent: maior, secretar de redacție la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale.

IOAN DAMASCHIN

Născut în 4 martie 1949, Roșiori, jud. Bacău.

Studii: Liceul Militar *Ștefan cel Mare* (Câmpulung Moldovenesc, 1966); Școala Superioară de Ofițeri de Marină (Constanța, dec. 1969); Academia Militară (București, 1980), curs postacademic (1985); doctor în științe militare (2000).

de navă, specialist cu transmisiunile la o unitate de nave vânătoare de submarine (1970-1975); comandant unitate de luptă transmisiuni și profesor instructor pe nava școală *Mircea* (1975-1976); comandant companie elevi la Institutul de Marină *Mircea cel Bătrân* (1976-1978); ofițer de stat major în Comandamentul Diviziei Maritime (1980-1982) și Comandamentul Marinei Militare (1982-1990); redactor-șef al revistei *Marina Română* (1990-2001).

Activitate publicistică: Secretar de redacție al *Buletinului Marinei Militare* (1982-1990); coautor și autor al unor lucrări de istorie militară navală: *Confruntări navale* (Ed. Militară, 2 vol., 1988), *Marina Română în al doilea război mondial*, album (Ed. Modelism, 1996), *Școala de Maiștri a Marinei Militare Am. Ion Murgescu Trepte în timp* (Ed. Muntenia, 1997), *Glorie și dramă Marina Regală Română, 1940-1945* (Ed. Ion Cristoiu, 2000). Membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România.

În prezent: comandor în rezervă, lector univ.dr. la Universitatea *Andrei Șaguna*, Constanța.

COSTIN CONSTANDACHE

Născut în 11 decembrie 1945, Constanța.

Studii: Liceul *Mircea cel Bătrân* (Constanța, 1964); Facultatea de limba și literatura română, specializarea ziaristică (Universitatea București, 1969); curs postuniversitar de ziaristică (Universitatea București, 1980).

Funcții: redactor la ziarul *Dobrogea Nouă* (1969-1990); secretar general de redacție la revista *Marina Română* (1990-2000).

Activitate publicistică: În 1984 inițiază rubrica săptămânală *Oameni sub semnul ancorei*, în ziarul *Dobrogea Nouă* și editează publicația trimestrială *Navigatorul* (care apare până în 1989) singurele demersuri publicistice de marină din perioada respectivă; în 1990 editează publicația *Marea Noastră*, sub egida Ligii Comandanților de Cursă Lungă; a semnat peste 5000 de articole în publicații locale, centrale și străine; două premii ale Consiliului Național al Ziaristilor: pentru reportaj (1987) și pentru inițiativă de presă (publicația *Navigatorul*); membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România.

În prezent: colonel în rezervă.

MARIAN MOȘNEAGU

Născut în 29 iunie 1961, Boroaia, jud. Suceava.

Studii: Liceul Militar de Marină *Alexandru Ioan Cuza* (Constanța, 1980); Institutul de Marină *Mircea cel Bătrân* (Constanța, 1984); Facultatea de Istorie, masterat în Istorie, Universitatea Ovidius (Constanța, 1998-

ION BURGHİȘAN

Născut în 10 ianuarie 1970, Hârșova, jud. Constanța.

Studii: Liceul Militar de Marină Alexandru Ioan Cuza (Constanța, 1988); Academia Navală Mircea cel Bătrân, Facultatea de navigație (Constanța, 1993).

Funcții: ofițer cu navigația la Dragorul Maritim 25 (1993-1999); redactor la redacția Radio-TV Scutul Dobrogei (1999-2002); redactor (2002-2004) și redactor-șef la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale (din 2004).

Activitate publicistică: Articole publicate în ziare și reviste locale și centrale.

În prezent: locotenent-comandor, redactor-șef al Grupului Mass-media al Forțelor Navale.

1999); doctor în istorie (2004).

Funcții: diferite funcții în unități de vânătoare de submarine, dragoare de radă și vedete blindate din Mangalia, Sulina și Tulcea, precum și în Comandamentul Marinei Militare și Institutul de Marină Mircea cel Bătrân (1984-1990); redactor la revista Marina Română (1990-1995); redactor la redacția radio-TV Scutul Dobrogei (1995-1998); șef al Secției Istorie Navală (1998-2001) și director al Muzeului Marinei Române (din 2001).

Activitate publicistică: Lucrări: Muzeul Marinei Române, 1969-1999 (Ed. Modelism, 1999, coautor); Noi Contribuții la istoria Marinei Militare Române (Ed. Muntenia & Leda, 2001, coautor); Ziua Marinei la români (Ed. CNAPMC, 2002); Cultul apelor la români (Ed. CNAPMC, 2004); odiseea navei-școală CONSTANȚA (Ed. Muntenia, 2004); Politica navală postbelică a României, 1944-1958 (Ed. Mica Valahie, 2005), Destine sub marele pavoaz. Amiralul Gheorghe Anghelescu (Ed. Muntenia, 2005, coord.); articole, studii și comunicări științifice publicate în volume și în peste 20 de publicații de specialitate militare și civile; editor coordonator al Anuarului Muzeului Marinei Române, redactor șef adj. Al revistei Marea Noastră și redactor al revistei Yacht Magazin; membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, Ligii Navale Române (1994), Comisiei Române de Istorie Militară (1999). Inclus în ediția princeps a enciclopediei Who's who în România (2002).

În prezent: căpitan-comandor dr., directorul Muzeului Marinei Române.

PAVEL LICĂ

Născut în 22 februarie 1950, Crângeni, jud. Teleorman.

Studii: Liceul Teoretic (Drăgănești-Olt, 1966), Liceul Militar Dimitrie cantemir (Breaza, 1969); Școala Militară de Ofițeri Activi Transmisiuni (Sibiu, 1972); Facultatea de Ziaristică (București, 1981).

Funcții: șef transmisiuni într-o companie radiotehnică (1972-1975); redactor la

Cinematografic al Armatei (1980-1981); redactor la emisiunea militară de radio Pentru Patrie/Ora Armatei (1981-1990); secretar de redacție la emisiunea militară de televiziune Pro Patria (1990-1991); redactor-șef al redacției radio-TV Scutul Dobrogei (1991-2001); redactor corespondent al Trustului de Presă al M.Ap.N. pentru Dobrogea (din 2003).

Activitate publicistică: Lucrări: *În fața frontului* (reportaje, Ed. Militară, 1981); *Conjurația nebunilor* (proză umoristică, Ed. Militară, 1991); *Printre zei și lupi de mare* (reportaje, Ed. Sylvi, 1999) și cinci cărți pentru copii; a înființat redacția radio-TV la Comandamentul Marinei Militare (1991); membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (1991) și al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Dobrogea (1998).

În prezent: colonel în rezervă, redactor corespondent al Trustului de Presă al M.Ap.N. pentru Dobrogea.

BOGDAN DINU

Născut în 24 august 1967, Constanța.

Studii: Liceul Pedagogic, secția filologie-istorie (Constanța, 1986); Licențiat în istorie al Facultății de Istorie și Științe Administrative, Universitatea Ovidius (Constanța, 1996).

Funcții: redactor la revista *Marina Româna* (1997-2002); Redactor la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale (din 2002).

Activitate publicistică: articole pe teme de istorie militară și marină în diferite publicații locale și centrale; membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (2002).

În prezent: redactor la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale.

ANANIE GAGNIUC

Născut în 8 ianuarie 1955, Comănești, jud. Suceava.

Studii: Liceul Militar *Ștefan cel Mare* (Câmpulung Moldovenesc, 1974); Institutul de Marină *Mircea cel Bătrân* (Constanța, 1978); Academia Militară (București, 1985).

Funcții: comandant vedetă blindată (1978-1983); diferite funcții în Centrul de Scafandri și Comandamentul Marinei Militare (1985-1990); șef al Cercului Militar Constanța (1995-2001); redactor (1990-1995) și redactor-șef (2001) la revista *Marina Română*; redactor-șef și director al Editurii Militare (2002-2003).

Activitate publicistică: Scriitor prolific de literatură satirică și umoristică (8 cărți apărute); peste 3000 de articole publicate în presa militară și civilă, activitate creativă în rebus și enigmistică, autor de spectacole la teatre de revistă, emisiuni la radio și scenete pentru televiziune; premii obținute la concursuri de literatură satirică și umoristică.

În prezent: căpitan-comandor în rezervă.

GELALEDIN NEZIR

Născut în 6 noiembrie 1965, Cernavodă, jud. Constanța.

Studii: Școala Militară de Ofițeri Activi *Nicolae Bălcescu*, arma Infanterie (Sibiu, 1987); Facultatea de Istorie, Universitatea Ovidius (Constanța, 1999); Masterat Școala Națională de Studii Politice și Administrative.

Funcții: Diferite funcții de comandă în unități ale M.Ap.N. (1987-1991); ofițer cu probleme de cultură la Liceul Militar de Marină *Alexandru Ioan Cuza* (1991-1995); redactor la redacția Radio-TV *Scutul Dobrogei* (1995-1999); ofițer în Biroul Presă și ofițer specialist în Biroul mass-media externe la Direcția Relații Publice a M.Ap.N. (1998-2002); șef al Compartimentului de relații publice al Statului Major General (2002); Purtător de cuvânt al M.Ap.N. (2003-2004).

Activitate publicistică: articole în publicațiile militare și civile, materiale radio și TV.

În prezent: locotenent-colonel, șeful Direcției Relații Publice a M.Ap.N.

FLOARE BRÂNZĂ

Născută în 20 februarie 1953, Seini, județul Maramureș.

Studii: Liceul *Mircea cel Bătrân* (Constanța, 1972), Facultatea de Ziaristică (București, 1981).

Funcții: instructor pentru cultură, presă și tipărituri la Comitetul Județean (1981-1989); corector principal la ziarul *Marea Noastră* (1990); corector la revista *Marina Română* (1990-2001); tehnoredactor, redactor la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale (2002-2004).

Activitate publicistică: A colaborat la ziare și reviste locale și centrale; în 1990 a participat la editarea publicației *Marea*

MIHAELA SECELEANU

Născută în 18 aprilie 1976, Constanța

Studii: Liceul Teoretic *Decebal* (Constanța, 1994), Licențiată în filosofie a Facultății de filosofie și jurnalistică *Spiru Haret* (București, 1999)

Funcții: Redactor la cotidianul *Telegraf* și la postul de televiziune *TV Neptun* (1999-2000), redactor la Redacția Radio-TV *Scutul Dobrogei* (1998-2002); redactor la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale (din 2002).

Activitate publicistică: Articole publicate în ziare și reviste locale și centrale.

În prezent: redactor la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale.

Noastră, sub egida Ligii Comandanților de Cursă Lungă.

În prezent: consilier editorial la Trustul de Presă *Cuget Liber*, Constanța.

Grupul Mass-Media al Forțelor Navale include în prezent, pe lângă funcțiile editoriale (redactor-șef, secretar de redacție, 2 redactori), un monteur imagine și 2 operatori imagine:

Robert Stoian

Monteur imagine (din 1997)

Codruț Burdujan

Operator imagine (din 2004)

În cadrul structurilor presei militare de marină, în perioada 1990-2005, au mai activat:

În funcții editoriale:

- redactor-șef al Grupului Mass-Media al Forțelor Navale: căpitan-comandor (r) **Petrica Ivan** (2002-2003), locotenent-comandor (r) **Leonida Stoica** (2003);

- redactor la revista *Marina Română*: căpitan (r) **Dorin Dumitrele** (1991-1992); căpitan **Mugur Crângașu** (2001-2002).

- redactor la redacția radio-TV *Scutul Dobrogei*: locotenent (r) **Cătălin Ivan** (2000-2001).

Personal tehnic:

- fotoreporteri: **Alexandru Căliminte** (revista *Marina Română*, 1990-1991), **Valentina Ciucu** (revista *Marina Română*, 1992-2002 și Grupul Mass-Media la Forțelor Navale, 2002-2004)

- dactilografe, revista *Marina Română*: **Carmen Rebegilă** (1990-1992), **Rodiaca Cârceanu** (1992-1999)

- operator imagine, redacția radio-TV *Scutul Dobrogei*: **Gheorghe Malciolu** (2001-2002)

- administrator, revista *Marina Română*: plutonier (r) **Didel Vidrașcu** (1991-1993)

DORIN POPESCU

Născut 18 aprilie 1970, Tufeni, județul Olt

Studii: Liceul Militar de Marină *Alexandru Ioan Cuza* (Constanța, 1988), Academia Navală *Mircea cel Bătrân*, Facultatea de Navigație (Constanța, 1993), Facultatea de Litere și Teologie Universitatea *Ovidius*, doctorand în litere al aceleiași facultăți.

Funcții: comandant vedetă torpiloare (1993-1994), ofițer cu activitatea culturală la Centrul Radioelectronic și Observare „Callatis” (1994-1997), redactor la „Observatorul Militar” (1997-1998), redactor la Redacția Radio-TV *Scutul Dobrogei* (1998-2001).

Activitatea publicistică: articole publicate în ziare și reviste locale și centrale, activitate intensă în publicații de cultură.

În prezent: căpitan în rezervă, angajat al M.A.E.

Azimet cultural

Muzeul Marinei Române, ambasador cultural de la Atlantic la Marea Baltică

Căpitan comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**

În suta manifestărilor aniversare prilejuate de împlinirea a 35 de ani de activitate în slujba culturii naționale, Muzeul Marinei Române a organizat, în anul 2004, trei expoziții tematice – "Prietenii de peste mări", "Brest 2004" și "Sankt Petersburg – Omul și Orașul" și primul Congres de Istorie Navală din România, care au reconfirmat strategia instituției în domeniul relațiilor internaționale, precum și disponibilitatea de a dezvolta parteneriatele culturale-științifice cu instituții de profil de peste hotare.

ESCALĂ ÎN RADA BRESTULUI

La invitația domnului Tino Kerdraon, președintele Asociației de Prietenie Brest-Constanța, în perioada 30 noiembrie-7 decembrie 2004 am avut privilegiul să cunosc la fața locului oferta culturală a acestei metropole atlantice, participând, în premieră pentru Muzeul Marinei Române, la o vizită de documentare la un muzeu de profil din străinătate. După onoarea de a fi primit, împreună cu ceilalți membri ai delegației constănțene de la Universitatea "Ovidius" și Direcția Generală de Asistență Socială și

Protecția Copilului Constanța, de primarul Brestului, domnul Francois Cuillandre, am cunoscut îndeaproape rețeaua muzeală a "capitalei" Bretoniei.

Astfel, am avut ocazia să vizitez Serviciul Istoric al Marinei Naționale, condus de doamna Marie-Andree Guyot, Muzeul de Arte Frumoase, inegalabilul complex turistic „Oceanopolis” (un uriaș parc de distracții, unic în Europa, organizat pe trei secțiuni - polară, tropicală și temperată - cuprinzând 42 de acvarii, Arsenalul Marinei Naționale și fregata antisubmarin TOURVILLE (D 610). Timp de trei zile, împreună cu Gilles Besson, directorul filialei din Brest a Muzeului Marinei Naționale, găzduit de unul dintre cele mai vechi

perfectăm anul acesta, cu acordul viceamiralului (r) Jean-Noel Gard, directorul Muzeului Marinei Naționale din Paris.

SANKT PETERSBURG , „0 fereastră spre Europa"

Muzeul Marinei Române a găzduit, în perioada 10-25 decembrie 2004, expoziția de fotografii „Sankt Petersburg Omul și Orașul”, organizată în colaborare cu Comitetul pentru Relații Externe și Turism al guvernului orașului Sankt Petersburg, reprezentat de domnul furii Tikhonov și Consulatul General al Federației Ruse la Constanța, prin amabilitatea domnului consul general Vladimir Lapșin. Cele 60 de imagini artistice din această originală modalitate de promovare a turismului cultural!, au înfățișat oaspeților instituției noastre monumente, obiective turistice, clădiri de patrimoniu, peisaje și instantanee din viața cotidiană a orașului-muzeu Sankt Petersburg, poartă maritimă a Federației Ruse la Marea Baltică. Imaginile reprezintă o incontestabilă mărturie că orașul Sankt Petersburg, înființat în anul 1703 de Petru I ca "o fereastră spre Europa", a teaurat tot ceea ce au creat mai bun cele mai dezvoltate națiuni "culturale" ale epocii.

Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a împlinit patru ani de existență

dr. **Mariana PĂVĂLOIU**

Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Expoziția „In memoriam viceamiral ing. Marcel-Vasile Diaconescu (1922-2004)”

La 1 februarie Muzeul Academiei a împlinit patru ani de la înființare. Cu acest prilej a fost vernisată expoziția „In memoriam viceamiral Marcel-Vasile Diaconescu (1922-2004)” ce a cuprins documente, fotografii, obiecte care i-au aparținut celui care a fost primul informatician militar marinar. Personalitatea celui care a fost șeful promoției 1942 a Școlii Navale „Mircea” – a fost evocată de colegii de promoție, viceamiralul (r) Victor Bogdan, președintele Ligii Navale Române și comandorul (r) Nicolae Mujicov, dar mai ales de fiica acestuia, Marina Samoilă. Muzeul s-a dovedit a fi încă o dată un spațiu viu care reușește să reunească de fiecare dată

împătimiții de mare și marină.

Ar fi dorit, la fel de mult ca oricare dintre noi, să fim împreună, să trăim bucuria revederii, să rememorăm ... Dar în urmă cu patru luni a trecut linia orizontului, lăsându-ne, celor care am avut onoarea să-l cunoaștem, amintiri de neuitat pe care fiecare ni le păstrăm în suflet. I-au plăcut istoria și tradițiile marinărești, a avut respectul pentru documente – așa se explică și pioșenia cu care a păstrat actele, fotografiile, notele tatălui său, căpitanul Titus Diaconescu, veteran al primei conflagrații militare. În expoziție se regăsesc numeroase obiecte - chiar și corespondența purtată cu Liceul Militar „Nicolae Filipescu” de la Mânăstirea Dealu, începând cu anul 1932, când Marcel a fost admis în clasa a V-a - fotografii dar și pomponul purtat la chipiu. Situația școlară de excepție, ilustrată prin foi matricole, o putem urmări de la școala primară, urmată în orașul natal, Sf.Gheorghe, până la diploma de bacalaureat. Atragem atenția asupra scrisorii trimisă de elevul din clasa a VIII-a, cursul superior, tatălui său din care redăm: „ ...După cum știți, hotărârea mea este să mă fac ofițer de marină și mai mult sau mai puțin am văzut că v-am convins și pe voi să consimțiți. ”

Este admis în vara anului 1940 la Școala Navală „Mircea”, primul pe listă, și i-a fost dat promoției sale să nu facă practica pe tânărul *Mircea*, cât pe nave de luptă ... Avem, grație familiei sale – și îi mulțumim și pe această cale doamnei Silvia Diaconescu, soție, doamnei Marina Samoilă, fiică, domnului Șerban Samoilă, ginere și iubitului său nepot, dr.Mihnea Samoilă – și Jurnalul ... În iunie 1942 a absolvit Școala Navală ca șef de promoție – mărturie stă sabia inscripționată, de pe care, la vreme de restriște a trebuit să șteargă numele suveranului României. A ales lupta – vedeta de mare, executând misiuni importante pe Marea Neagră, iar în ziua de 30 august 1944 avea să conducă nava ce a trebuit să aștepte la Căsla Vădanei navele sovietice pe care a fost nevoit apoi să le conducă în portul Constanța.

Încă din liceu își dezvoltă o pasiune ce-l va capacita întreaga sa viață – fotografia. Expunem câteva imagini realizate la revenirea în țară din captivitatea sovietică a *NS Mircea*. Valoarea imaginii trăite o stochează pe peliculă de film. A iubit și respectat cartea, fiind un studios prin excelență. Am avut plăcerea să-i privesc biblioteca: marinărie, tehnică (imediat după război a urmat cursurile Politehnicii bucureștene și se poate vedea diploma sa de inginer), istorie, științe, călătorii, geografie, dicționare (vorbea fluent limba franceză, italiană, germană iar discursul său, dacă ne amintim, era pigmentat cu maxime și expresii în limba latină). Iubea poezia, muzica, fiind un suflet sensibil, cald, recita cu plăcere. Deși inima îi obosise, nu se cruța pe sine, dăruindu-se. Cum nu putem uita întâlnirile cu studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” când își dăruia cu bucurie amintirile din vremea studenției, a războiului și când, cerându-și scuze, își ajuta inima cu medicamente și continua cu tenacitate. Pe 25 septembrie 2004 *Mircea* revenea din a doua traversadă transatlantică. A ținut să-i întâmpine pe tinerii cadeți, fotografiindu-ne cu dragoste pe toți, știuți și neștiuți. În dimineața zilei de 3 octombrie a plecat zâmbind, un lung rămas bun.

Figuri uitate ale Marinei Militare

Dr. **Mariana PĂVĂLOIU**

Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Destine fracturate de mutațiile anilor '50

Comandorul Virgiliu-Alexandru Dragalina

Fiul eroului neamului de la Jiu din 1916, comandor de marină ajuns electrician și emigrant

Inaugurăm în acest număr o nouă rubrică în care ne propunem să încercăm, cu ajutorul colaboratorilor noștri, să dezgropăm de sub colbul uitării o serie de ofițeri ai Marinei Militare. Figuri cunoscute sau comune, contestate în epocă ori în zilele noastre sau pur și simplu uitate, galeria de portrete, sau mai degrabă suita de destine pe care o vom publica are un numitor comun: iubirea de marină.

Adeseori suntem tentați să etichetăm anumite persoane, considerându-le neinteresante ori privilegiate numai pentru că sunt progeniturile unor personalități. Despre fiul marinar al generalului Ioan Dragalina, eroul de la Jiu din 1916 – legat de Dobrogea noastră când a condus armata de aici în 1912 – aveam vagi informații de la fiica contraamiralului Horia Macellariu (aflată în corespondență cu Ioana Dragalina, prima născută a lui Virgiliu-Alexandru Dragalina) și, mai nou, de la fiul căpitan-comandorului Alexandru Dumbravă, Mircea Dumbravă. Păreri personale, disparate ... Când am găsit în Arhivele Militare de la Pitești memoriul personal, l-am studiat, dorind să-l identific pe cel care i-a fost prieten contraamiralului Horia Macellariu la bine și la rău, până în ultima sa clipă.

Născut în București la 16 ianuarie 1890, fiu al locotenent-colonelului Ioan Dragalina și al Elenei, avea să-și urmeze cursurile școlare, ca orice fiu de militar, prin garnizoanele unde activa tatăl: la Gimnaziul „Mihail Kogălniceanu” din Vaslui, primul an, apoi restul la cel militar din Craiova, iar liceul la cel de pe Copou. În vara anului 1908 a fost admis la Școala de Artilerie, Geniu și Marină iar la 1 iulie 1910, tânărul absolvent cu gradul de sublocotenent a fost repartizat la Divizia de Dunăre de unde, la scurt timp, a fost detașat la mare, pe crucișătorul *Elisabeta*.

A participat la campania din anul 1913, fiind răsplătit cu medalia „Avântul Țării” și avansat la gradul de locotenent. În anul 1915 a fost numit adjutantul contraamiralului Sebastian Eustațiu, comandantul Marinei Militare. La 1 noiembrie 1916 a primit gradul de căpitan, iar peste un an pe cel de locotenent-comandor. Activitatea depusă de ofițer în perioada 15 august - 1 aprilie 1918 a fost notată astfel de comandantul Flotei de operațiuni, comandorul Vasile Scodrea: „A intrat în campanie ca adjutant al domnului Eustațiu. La 1 februarie 1917 a luat comanda torpilorului „Sborul”, atașat la comanda Flotei. S-a ocupat de aproape de pregătirea personalului și a vasului pentru luptă. În timpul operațiunilor din sudul Basarabiei i s-a încredințat comanda unei vedete, cu care ocaziune a dat dovadă de pricepere și multă îndrăzneală. Atacat de trupele rusești răzvrătite, a angajat lupta cu ele și le-a împrăștiat. În ziua de 3 februarie 1918, când s-a ocupat Vâlcovul, locotenent-comandorul Dragalina împreună cu locotenent-comandorul Steriopol, comandantul altei vedete, au atacat și capturat un vas rusc, pe care se găsea imbarcat tot materialul necesar tragerii Flotei ruse de Dunăre, făcând prizonier și pe căpitanul de fregată *Manciusovski*, șeful unui grup de barje și însărcinat cu conducerea tragerii. Locotenent-comandorul Dragalina este un ofițer de acțiune, pe care se poate conta.”

Pentru faptele sale de arme ofițerul a fost răsplătit cu „Crucea de război cu stea” de bronz și „Legiunea de onoare” în grad de cavaler din partea Franței, ordinul „Coroana României” cu spade în grad de ofițer cu panglică de „Virtutea Militară”, „Steaua României” în grad de cavaler cu panglică „Virtutea Militară” și „Crucea Comemorativă 1916-1918”.

După război, în urma luării cu succes a unui examen, ofițerul a fost trimis în Anglia unde a rămas de la 15 mai 1920 până la 10 mai 1922, urmând cursuri de semnale, artilerie și torpile.

Rezultatele meritorii obținute de-a lungul celor doi ani de studii la Școala de Radiotelegrafie (Wireless Telegraphy) din Portsmouth, Școala de Electricitate și Torpile (Torpedo School) pe nava *HMS Vernon* și Școala de Artilerie (Gunnery School) în Whale Island i-au adus locotenent-comandorului V.A.Dragalina conferirea Ordinului Regal Victoria în grad de comandor și Medalia Victoria în anul 1921.

Când a revenit în țară ofițerul a fost încadrat la Divizia de Mare (Secția Torpiloare), unde avea să activeze până în anul 1927, când a fost numit în Comisia de supraveghere pe lângă Șantierul Pattison din Napoli (Italia) la construcția celor două distrugătoare tip *Regina Maria*. Tot în acest an a fost avansat la gradul de căpitan-comandor. În Italia, ofițerul a funcționat până în anul 1930, fiind din nou înscris în ordinea de bătaie a Diviziei de Mare. „Iar în anul 1932 am fost trimis în Anglia, la Weymouth, pentru recepționarea torpilelor Whitehead pentru submarin.” (Delfinul, n.n.).

La 1 noiembrie anul următor a primit comanda „Școalelor de specialități” unde „a arătat frumoase misiuni de comandament, dovedind energie și hotărâre și pricepere. Inteligență vie, mult bun simț și spirit de observare. Foarte autoritar. Cam încrezut. Duce viață ordonată. Fără a fi prea activ își îndeplinește datoria conștiincios și inteligent. Foarte bun ofițer de marină” după cum semnează la 31 octombrie 1934 comandantul Școalelor Marinei, comandorul Al.Constantinescu. La rândul lui, comandantul Marinei Regale, a supranotat: „Comandorul Dragalina a avut o activitate lăudabilă la Școala de Specialități.” În ziua de 10 mai 1934 ofițerul fusese avansat la gradul de comandor. În anul 1937 ofițerul s-a căsătorit cu Virginia Theodorescu și a avut doi copii: Ioana-Elena și Oprița-Alexandra.

Deși a obținut rezultate notabile la comanda școlii, începând cu 1 aprilie 1935 comandorul Dragalina a fost mutat la Ministerul Armamentului, Direcția Tehnică, dar la scurt timp va cere să fie detașat la Serviciul Maritim Român pentru a-și exercita profesia aleasă: marinăria.

„În 1936 am fost detașat afară din cadrele armatei ca subdirector la Serviciul Maritim român din Ministerul de Comunicații. În anul 1937 am demisionat din armată, iar în 1942 avansat director maritim clasa I-a. În 1945 am fost pensionat.” Așa și-a încheiat cariera marinărească un ofițer meritoriu care, prin destinul și preocupările sale, ne amintește de un altul, care a trăit în ultima jumătate a secolului al XIX-lea, locotenent-colonelul de marină Mihail Drăghicescu. Iată ce scria Dragalina în anul 1951: „Ca marină, am fost strâns legat de mare și de munca în legătură cu marea. Am rămas întotdeauna departe de convulsiunile interne, petrecându-mi orele libere la redactarea unei mari lucrări personale „Enciclopedia Marinei Comerciale”. Lucrarea, din păcate, a rămas nepublicată. Dar nu aceasta a rămas singura dezamăgire adusă de mutațiile datorate anilor `50. Comandorul V.A.Dragalina, fiul eroului neamului, el însuși un ofițer cu o carieră lăudabilă, a fost nevoit să lucreze ca electrician iar soția să predea în particular lecții de limba franceză (fapt confirmat de prof.univ.dr.ing.Mircea Dumbravă) și chiar obligat să emigreze din țară.

Comandorul Constantin Ciuchi

Între „Istoria Marinei Române” și cariera de ofițer de marină

La 6 iunie 1906 s-a inaugurat, la București, expoziția organizată în cinstea celor 40 de ani de domnie ai lui Carol I. Marina Militară, pe lângă machetele de far, de nave, a prezentat și o lucrare ce de aproape un veac a rămas prima istorie a navigației românești. Cunoscuta „Istorie a Marinei Române” a apărut la Constanța și a avut drept autor un ofițer de marină pe care dorim să-l aducem astăzi în atenția dumneavoastră. La o primă privire asupra memoriului său personal găsim un om tenace, care, aflându-și vocația de marinar și-a identificat existența cu ea în vremurile de început când cele două Divizii, de Dunăre și Mare, nu aveau mai mult de zece nave.

S-a născut la 18 ianuarie 1863 în comuna Obârșia, plasa Bistrița de Sus, județul Bacău, fiind fiul lui Dumitru și al Mariei. Când i-a venit sorocul, după susținerea bacalaureatului în științe, a plecat la oaste, fiind încorporat în Batalionul I Vânători începând cu 6 mai 1882. După șase luni era avansat caporal, iar la 1 iunie 1883 sergent-secretar, pentru ca la 15 octombrie 1884 să fie admis în Școala Subofițerilor de la Bistrița. La 16 august 1886 a fost avansat la gradul de sublocotenent și repartizat la Regimentul 32 Dorobanți iar la cerere, după doi ani, îl aflăm în Corpul Flotilei, unde venea cu recomandarea de „*prea bun ofițer, deși tânăr, dar serios și cu o conduită ce n-a dat loc la nici o observație*” dată de comandantul regimentului, colonelul Șerbănescu. Atașat de Flotilă pentru a i se constata calitățile de a servi pe apă, a fost ambarcat pe canoniera *Grivița*. Comandantul său opinează că este un bun ofițer și că poate servi în Flotilă. Drept urmare, l-a propus să rămână definitiv în marină și avansat în grad de locotenent.

În anul următor, locotenent-colonelul Mihail Drăghicescu i-a recomandat „*să-și completeze studiile în străinătate pentru marină*”. De o bună apreciere s-a bucurat și din partea comandantului Flotilei, colonelul Murgescu, care la 23 octombrie 1890 îl nota „*ofițer serios și cu multă aplicare pentru flotilă. A cerut să fie trimis în străinătate pentru o școală specială de torpile. Susțin această cerere, ofițerul merită ...*”. În anul următor a participat la campania bricului *Mircea* în Arhipieleag; de asemenea, în vara anului 1893, în calitate de secund pe bric „*a condus foarte bine*” și a fost propus „*pentru avansare la alegere*”. În anul 1894 i s-a acordat „*un concediu de un an de zile pentru a se imbarca în Escadra Franceză*”. Despre această importantă etapă din cariera ofițerului s-a consemnat în memoriu: „*1894 imbarcat în Escadra Franceză a Mediteranei pe crucișătorul „Colbert” și autorizat a urma și cursurile Școalei de Torpile pe „Algerin”; 1895 imbarcat pe crucișătorul „Amiral Duperre” și autorizat a urma și cursurile teoretice de tunari pe „La Couronne” și tragerile practice pe „Amiral Duperre”; 1895 imbarcat pe transportorul militar de I clasă „Annamite” și însărcinat cu observațiile astronomice în cursul campaniei din Extremul Orient. Idem 1895 pe crucișătorul „Amiral Duperre”. La 1 ianuarie 1895 ofițerul a fost avansat în grad de căpitan.*”

La revenirea în Flotilă i s-a dat comanda unui torpilor dar, navigând în condițiile curenților fluviali puternici din zona Gura Văii a avut un accident și drept urmare a fost mutat la mare, pe crucișătorul *Elisabeta*. În ziua de 1 aprilie 1897 a fost numit comandantul bastimentului *România*, funcție în care a dovedit că „*a devenit prevăzător și nu a dat loc la nici o observație în comanda vasului ce i s-a încredințat*” (Inspectorul General al Flotilei, general Ioan Murgescu). Mai mult, în anul următor, Murgescu l-a luat în stafful său numindu-l șef al Serviciului Tehnic al

Comandantului Marinei. În noua sa calitate ofițerul „a fost trimis în misiune la Londra pentru încercarea și recepția tunurilor de 57 mm și a mitralierelor cu cinci țevi de calibrul 11,43 mm, cu care ocazie s-au verificat și stabilit tablele de tragere pentru tunurile de 57 mm”. Directorul Marinei, comandorul Koslinski considera că ofițerul „*Posedă cunoștințele speciale marinei (...) Conduită ireproșabilă. Caracter modest, stăruitor și corect în toate privințele*”.

În vara anului 1900 căpitanul Constantin Ciuchi a fost ambarcat în calitate de secund pe bricul *Mircea*, unde „s-a ocupat cu deosebire de instrucția tinerilor ofițeri”. În primul an al secolului XX ofițerul a îndeplinit „funcția de căpitan de port al portului Constanța, ținând și aplicând foarte bine Regulamentul porturilor și s-a achitat bine de această sarcină unde trebuie tact pentru a menține prestigiul statului și în același timp a nu vătăma interesele comerțului” (comandor Ilie Irimescu). Și în anul 1902 a rămas la Constanța, dar în funcția de ajutor de șef de corp și comandant al companiei de apărare, însărcinat cu mobilizarea. În ceea ce privește avansarea sa în grad de locotenent-comandor, deși luase examenul din anul 1900, ofițerul „a rămas pe tabloul la alegere” fiind „capabil pentru treapta imediat superioară”. La 10 mai 1903 Ciuchi a primit gradul, rămânând în aceeași funcție, la Divizia de Mare. În vara anului 1904 a primit comanda bricului *Mircea*, „dând probe de foarte bun comandant de vas”. Mai mult, inspectorul general al Marinei, comandorul E.Koslinski, l-a supranotat: „a condus bricul în mod lăudabil”.

Anul 1905 a însemnat detașarea sa la Serviciul Maritim Român, iar directorul acestuia, căpitan-comandorul I.Coandă a conchis „*Întreținerea vasului și disciplina la bord nu lasă nimic de dorit*”. Deși se afla în marina comercială, pe vasul *Principesa Maria*, Ciuchi a participat la concursul de scriere a istoriei marinei pe care l-a și câștigat, în detrimentul unei lucrări mult mai ample și documentate (dar seci!) a comandurului N.Negrescu. Inspectorul general al marinei, contraamiralul E.Koslinski, a notat în noiembrie 1906: „*Frumoasă cultură generală. A scris o frumoasă lucrare asupra istoricului marinei noastre militare*”.

Dar în vara aceluiasi an a pus pe stâncile de la Thenedes nava *Principesa Maria*, la a cărei comandă se afla, fapt ce s-a soldat cu grave avarii și victime omenești. Însă prin Sentința din 4 octombrie 1907 dată de regele Carol I, locotenent-comandorul Constantin Ciuchi a fost declarat nevinovat. În continuare a rămas în funcția de comandant al părții sedentare a Diviziei de Mare, îndeplinindu-și serviciul „cu mult zel și pricepere” iar la 7 aprilie 1909 a fost avansat în grad de căpitan-comandor.

În anul 1911 inspectorul general al Marinei, contraamiralul Eustațiu Sebastian, l-a apreciat „capabil de a conduce unități în gradul superior de comandor, din toate punctele de vedere”. Deși trecuse cu bine examenul pentru gradul de comandor, acesta nu i-a fost acordat. Drept urmare, șeful său, comandantul Diviziei de Dunăre, comandorul I.Spiropol, a întocmit în decembrie 1912 un raport către comandantul marinei în care propunea „la înaintarea excepțională pe căpitan-comandorul C.Ciuchi, comandantul Diviziunii a II-a de monitoare. Ofițer capabil cu dezvoltate aptitudini militare, foarte muncitor și devotat serviciului, e un bun ofițer de valoare. Energic și bun administrator, a dat probe de suficientă capacitate pentru gradul de comandor”. Considerăm relevant asupra întregii activități a ofițerului raportul special întocmit pe aceeași filă din care am citat mai sus, de către comandantul marinei, contraamiralul Eustațiu Sebastian, și pe care ne permitem a-l reda integral: „Căpitan-comandorul Ciuchi Constantin este un ofițer care prin studiile sale a adus și aduce servicii reale marinei. Este specializat în artilerie, instrucție și torpile, făcute pe vasele speciale străine – în Franța. A lucrat primele manuale de artilerie ale marinei noastre. E foarte energic și activ. Are studii și scrieri referitoare istoriei marinei, pe care le dezvoltă în conferințe ținute în toate serviciile Marinei Militare. Este un prea bun cunoscător al conduitei militare, având el însuși o conduită exemplară. În comanda sa actuală – o unitate de luptă pe Dunăre – s-a deosebit prin interesul ce-l pune a instrui personalul de sub conducerea sa și prin competența ce a arătat în executarea temelor de luptă la care a luat parte – comandant al unei diviziuni navale în ambele campanii de instrucție – 1911, 1912 (...)” (real avea să participe în 1913, n.n.) Având în vedere și trecutul acestui ofițer care, după notele diferiților șefi este clasat între ofițerii eminenți, susțin propunerea de înaintare la gradul de comandor”.

În anul următor a primit gradul de comandor și i s-a încredințat funcția de comandant al Arsenalului Marinei, poziție în care-l vom afla și în timpul primei conflagrații mondiale. După război, când luptele interne din Marina Militară au devenit acute, comandorul Constantin Ciuchi a preferat să se retragă în viața civilă.

Dicționar marinăresc

La front pe vergi!

Locotenent-comandor **Ion BURGHISAN**

Uneori pare alambicat și greu de înșeles pentru necunosători, alteori stârnește zâmbete prin asemănarea până la identitate cu termeni din alte domenii. Limbajul marinăresc este însă unul aparte și păstrează tradiția acumulată pe mări în mii de navigație.

Ideea limpezirii sensului unor denumiri pur marinărești s-a conturat în timpul vestitului "război al manenelor". Pentru că marinarii nu au nimic cu **manelele**, ba chiar le sunt necesare. Acestea sunt pârgii (de lemn sau metal) care, introduce în lăcașuri speciale, ajută la acționarea manuală a cabestanului (a dispozitivului de regulă electric în zilele noastre folosit la ridicarea ancorei sau la întinderea parâmelor pe timpul manevrei). Cei nefamiliarizați cu termenii marinărești să aibă în atenție să nu întrebe la bordul navelor de o "manea", ci de o "**manelă**", acesta fiind singularul celebrului "manele".

Exceptând termenii pur tehnici, care apar în orice domeniu, în mediul marinăresc sunt conservate cu încăpățănare noțiuni care ar putea fi uneori înlocuite cu cele uzitate în viața de zi cu zi. Dar NU! Pierderea lor prin nefolosire ar deveni un sacrilegiu!

Un **cheson** bunăoară reprezintă nu numai un comportament etanș la bord destinat să manșină la suprafață nava sau o ambarcațiune, ci și **dulapul** în care marinarii își păstrează efectele. Adică materialele și obiectivele personale. La bord însă, nimeni nu va deschide vreodată ușa dulapului, ci numai a chesonului.

Din același motive, navele nu vor **întoarce** (coti, vira) niciodată la stânga sau la dreapta, și asta nu pentru că ar merge tot timpul doar înainte-înapoi, ci pentru că navele **girează**. În fapt, se întâmplă același luvru și rezultatul duce nava la destinație. În plus, "a vira", în limbaj marinăresc ne conduce la "a trage la bord o parâmbă sau un lant", fapt ce impune ca necesară folosirea verbului "a gira".

În final, ne vom referi, undeva la limita divulgării secretului, la bogățiile inestimabile ale unei nave și veți afla unde este păstrat diamantul. Ei bine, exact la ancoră. Pentru că diamantul este partea îngroșată unde se îmbină brațele ancorei și care asigură căderea ei cu acestea spre solul subacvatic. Diamante este denumită și o piesă rombică destinată să consolideze două elemente apropiate, dar în același timp se brăul ridicat din punte pe care se sprijină capacul de access spre o punte inferioară sau, mai pe scurt tambuchiul.

Mare atenție ața dar la diamante! Ele nu aduc fericirea, dar țin nava ancorată sau consolidează elementele de pe navă.

În conformitate cu "Dicționarul marinăresc" întocmit de Ilie Manole și Gheorghe Ionescu, lucrare ce stă la baza acestei rubrici, la navă puteți găsi o "**față de maimuță**". Așadar, nu vă sfiiți să folosiți această expresie, cu condiția să vă referiți doar la "placa de metal de care se prind elemente ale greementului", adică ale parâmelor cu ajutorul cărora catargele își păstăiează poziția verticală.

Și pentru a încheia cum se cuvine, vom da, la final, comanda "**La front pe vergi!**". Ceea ce se va întâmpla în urma acesteia la bordul unui velier este cu totul spectaculos. Este o formă de salut a navei în care marinarii de la manevra velilor își ocupă posturile pe vergi și salută. Este, sintetic vorbind, o reverență pe care nava cu vele o poate face în fața celor pe care îi cinstește.

Vânt bun din pupa!

Forțele Navale Aliate din Sudul Europei (NAVSOUTH)

Maior **Costel SUSANU**

Informații în mediu electronic referitoare la Forțele Navale Aliate din Sudul Europei (NAVSOUTH) sunt disponibile la adresa

<http://www.afsouth.nato.int/factsheets/navsouth.htm>. Structurat pe 3 secțiuni importante – descriere și organizare, operațiuni încheiate sau în derulare și imagini – site-ul oferă informații suficiente pentru conturarea unei imagini detaliate în legătură cu componenta navală a Forțelor Aliate din Europa.

Principală misiune în timp de pace este asigurarea unei forțe navale NATO operative în Marea Mediterană, pentru a contribui la stabilitatea regională și cooperarea dintre țările membre și cele din Parteneriatul pentru Pace. Comandantul NAVSOUTH este responsabil de protejarea liniilor maritime de navigație și asigurarea controlului navigației în Marea Mediterană și Marea Neagră.

Conform acordurilor în vigoare, comandantul este un amiral italian cu 3 stele (în prezent, viceamiralul Ferdinando Sanfelice di Monteforte) care are în subordine un stat major internațional cu reprezentanți din Germania, Grecia, Italia, Olanda, Spania, Turcia, Marea Britanie și SUA.

Exceptând misiunile actuale din Marea Adriatică, forțele permanente aflate la dispoziția comandantului NAVSOUTH sunt Gruparea Navală Permanentă din Mediterana (STANAVFORMED) și Gruparea Navală Împotriva Minelor din Sudul Europei (MCMFORSOUTH), care a luat această titlatură în septembrie 2001 (până atunci era cunoscută ca Gruparea Navală Împotriva Minelor din Mediterana, MCMFORMED).

Din pagina principală a web-site-ului există legături către aceste două componente principale. La adresa

<http://www.afsouth.nato.int/factsheets/STANAVFORMED.htm> sunt disponibile, într-o organizare similară, informații referitoare la structura și componența Grupării Navale Permanente din Mediterana, operațiuni încheiate și aflate în curs de derulare, precum și o galerie de imagini. În prezent Gruparea este formată din 7 fregate asigurate de Grecia, Germania, SUA, Turcia (2), Italia, Spania și un distrugător britanic.

<http://www.afsouth.nato.int/factsheets/MCMFORSOUTH.htm> este adresa la care aflăm misiunile, organizarea și operațiunile la care a participat sau participă Gruparea Navală Împotriva Minelor din Sudul Europei. Ca și celelalte forțe navale de reacție imediată aflate la dispoziția NATO, poate acționa atât în zona de responsabilitate cât și, la nevoie, în orice alte regiuni în afara Mării Mediterane. Navele de luptă împotriva minelor care compun în prezent Gruparea sunt asigurate de Germania (2), Italia, Spania, Grecia și Turcia.

Cu toate că informațiile disponibile sunt bine structurate și site-ul ușor de navigat, recomandăm confruntarea acestora cu alte surse (www.nato.int de exemplu) deoarece ultima lor actualizare datează din 26 noiembrie 2003.

